

(Продължение от стр. 1)

да се поклоня на гроба му и да изясня за себе си правилно ли дирижирам творбите му. За мен това е особено важно, то ме изпълва с енергия.

— Уважаеми маестро, ръководили сте оркестри от европейска величина, имате заслуги като професор във Висшето музикално училище в Мюнхен. Кои качества считате задължителни за музикалната кариера!

Ще предадем огъня в сигурни сърца

— Вече съм на 80 години. 56 от тях дирижирам без прекъсване. Толкова съм работил, толкова съм преживял, че действително имам право на равносметка! Аз съм непоправим оптимист... това е много и това е моят отговор. Разбира се, когато човек е талантлив. Другите качества всеки ще открие чрез труда и репетициите.

— Извинете, казахте, че сте на 80 години. Изморявали Ви това!

— О, зависи. Занимавам ли се с музика, чувствавам се тонизиран, здрав, силен... Ето още една причина да продължавам да дирижирам.

— А като педагог как гледате на работата си с младите музиканти!

— С изключителна отговор

ност, с много любов, с надежда. Между тях има толкова талантливи хора. Ние, възрастните, трябва да предадем огъня в сигурни ръце. И в сигурни сърца!

— Русенските празници всяка година завършват с призива, звучащ в Деветата симфония на Бетховен — „Прегърнете се, милиони!“. Фестивалният девиз е „Музикално

то изкуство — за мир, дружба и братство между народите“. Как гледате на идеята музиката да бъде духовен мост между държавите!

— Но защо да бъде? Тя е. Тя винаги е била и ще бъде духовният мост на разбирателството и сътрудничеството. Щастлив съм, че с участието си в Русе, макар и малко, и аз ще имам дял този мост да става все по-здрав и надежден.